

[III p 9]

[III p 9]

HACTENUS MENDACIS Prosa nona in qua Philosophia incipit ostendere que sit vera beatitudo et dividitur in partes duas. In prima ostendit que sit vera beatitudo. In secunda hortatur homines ut in cognitione et dilectione eius permaneant metro 12 ibi FELIX QUI. Circa primum duo facit. Primo ostendit quid sit vera beatitudo. Secundo docet ubi talis beatitudo est constituta ibi (95) QUONIAM AGNOVISTI. Circa primum duo facit. Primo dat suam intencionem continuando se ad precedencia. In secunda parte prosequitur ibi (3) ATQUI VIDEO. Dicit ergo³ (1) HACTENUS SUFFECERIT OSTENDISSE FORMAM MENDACIS FELICITATIS QUAM SI INTUERIS id est consideres PERSPICACITER, ORDO EST MONSTRARE DEINCEPS QUE SIT VERA scilicet felicitas. Deinde cum dicit (3) ATQUI VIDEO ostendit que sit vera felicitas. Et circa hoc duo facit. Primo assignat causam felicitatis in beatitudine que queritur in temporalibus. In secunda ex hoc concludit que sit vera ibi (76) DEFLECTE NUNC IN ADVERSUM. Circa primum duo facit. Primo enim inducitur Boecius recognoscens quod in hiis terrenis bonis est falsa felicitas. Secundo Philosophia illius causam assignat ibi (7) AN ECIAM CAUSAS. Dicit igitur Boecius (3) ATQUI id est certe INQUAM ego scilicet Boecius VIDEO NEC OPIBUS SUFFICIENCIAM NEC

1 secunda RPO secundo J / 2 secunda PO secundo R secundam J /3 ergo RP ei J igitur O /

REGNIS POTENCIAM NEC REVERENCIAM DIGNITATIBUS NEC CELEBRITATEM
 GLORIE NEC VOLUPTATIBUS LETICIAM POSSE CONTINGERE cum tamen⁴
ista ~~x~~ideantur promittere et idea falsa felicitas est in eis.
 Deinde cum dicit (7) AN ECIAM CAUSAS assignat Philosophia causam
 istius felicitatis. Et circa hoc duo facit. Primo dat causam.
 Secundo declarat eam ibi (13) AN TU ARBITRARIS. Primo ergo querit
 Philosophia a Boecio an causam huius sciat dicens AN ECIAM CAUSAS
 DEPREHENDISTI CUR ITA SIT ? scilicet quod ista non dant quod
videntur promittere et ita beatitudinem menciuntur. Secundo fatetur
 Boecius se hoc modo confuso ⁶ scire sed planius ^u velle audire ex
 Philosophia, unde dicit (8) VIDEOR MIHI scilicet Boecius INTUERI
 QUIDEM VELUTI TENUI RIMULA quasi diceret non plane sed ⁷ confuso
 modo ^u video causas istas SED APERTIUS MALIM ⁸ COGNOSCERE EX TE.
 Tercio assignat Philosophia causam dicens (10) ATQUI id est certe
 RACIO PROMPTISSIMA EST. Cum enim omnia predicta quinque sunt
 unum et idem re, non potest unum haberi sine alio ^u veraciter. Si
 ergo aliquis querit unum, puta sufficienciam, sine aliis ista⁹
 non erit ^u vera sufficiencia sed imperfecta et falsa. Talis autem
 est sufficiencia quam prebent divicie et ita est de aliis. Et hoc
 est quod dicit (10) ENIM pro quia ERROR HUMANUS ID QUOD SIMPLEX EST¹⁰

4 tamen J0 cum RP / 5 et RPO om. J / 6 confuso RPO confuse (?) J /
 7 sed RPO scilicet J / 8 malim P0 maliim R malui J / 9 ista J
 illa RO ita P / 10 est RO est rei (?) P est re J /

INDIVISUMQUE NATURA SEPARAT ET TRADUCIT A VERO ATQUE PERFECTO
 scilicet bono AD FALSUM IMPERFECTUMQUE. Deinde cum dicit (13)
 AN TU ARBITRARIS manifestat istam causam. Et circa hoc duo facit.
 Primo enim ostendit quod omnia ista scilicet sufficiencia potencia
 etc. sunt simpliciter unum et idem re. Secundo docet quomodo
 homines ista separant ibi (45) HOC Igitur¹¹ QUOD EST UNUM. Manifestat
 autem hec omnia esse unum atque idem¹² inducendo de singulis. Et
 primo ostendit potentiam esse idem quod sufficiencia ibi (13) AT
 TU o Boeci ARBITRARIS ILLUD QUOD NICHILo INDIGEAT EGERE¹² POTENCIA ?
 et respondet Boecius (14) MINIME, INQUAM quod¹³ approbans Philosophia

11 igitur RPO ergo J / 12 idem inducendo de singulis et primo
 ostendit potentiam esse idem quod sufficiencia ibi at tu o Boeci
 arbitraris illud quod nichilo indigeat egere (ostendit om.; esse
 idem cum sufficiencia dicens an tu O) P0 idem inducendo de singulis
 et primo ostendit sufficienciam idem esse cum potencia ^u vel ^u e converso
 dicens an tu scilicet boeci arbitraris istos quod nichilominus
 indigeat egere R idem cum sufficiencia dicens an tu et primo ostendit
 potentiam esse idem cum sufficiencia dicens an tu scilicet boeci
 arbitraris illud quod nichilo indigeat egere J / 13 inquam quod
RPO quam quod J /

dicit RECITE¹⁴ TU QUIDEM scilicet respondes. (15) NAM SI QUID EST QUOD¹⁵ IMBECILLIORIS SIT VALENCIE IN ULLA RE, NECESSE EST IN HAC EGEAT ALIENO PRESIDIO. Et concedit Boecius dicens¹⁶ (17) ITA EST, INQUAM. Concludit ergo Philosophia dicens UNA EST¹⁷ Igitur EADEMQUE NATURA SUFFICIENCIE POTENCIEQUE et concedit Boecius dicens (18) SIC VIDETUR quod enim aliquid sit omnino sufficiens in summo ita quod nullo egeat cuius sufficiencia ad beatitudinem requiritur et tamen careat potencia, contradiccionem includit nec sufficit tantum quod habeat potentiam sed quod habeat eam in summo; si enim careret potencia respectu alicuius possibilis non esset omnino sibi sufficiens. Secundo cum dicit (19) QUOD VERO HUIUSMODI ostendit dignitatem idem esse cum sufficiencia dicens QUOD VERO HUIUSMODI EST scilicet sufficienciam habens et potentiam SPERNENDUM CENSES id est¹⁸ iudicas AN CONTRA scilicet non spernendum SED OMNIUM RERUM DIGNISSIMUM VENERACIONE ? Respondet Boecius (21) AT HOC scilicet quin huiusmodi res sit veneracione dignissima NEC DUBITARI QUIDEM, INQUAM, POTEST. Et Philosophia (22) ADDAMUS ERGO ET SUFFICIENCIE POTENCIEQUE REVERENCIAM UT HEC TRIA UNUM IUDICEMUS. Et assenciens Boecius dicit (23) ADDAMUS SI QUIDEM VOLUMUS VERA CONFITERI. Non enim ^uveraciter potest dici¹⁹ quod

14 dicit recte RPO recte J / 15 quod J 0 om. RP / 16 dicens RPO dicit J / 17 una est RPO est J / 18 id est RPO scilicet J / 19 dici RPO dividi J /

illud cui inest summa sufficiencia et summa potencia quin ei
 debeatur summa reverencia. In tantum enim est aliquid dignum
reverencia in quantum habet rationem²⁰ principii. Unde et filii
reverentur²¹ parentes quia sunt principium esse eorum et servi
 dominos quia sunt principia mōvēncia eos per imperium. Similiter
reveremur viros virtuosos quia sunt principia regulancia yitam
 politicam. Potencia autem dicit rationem principii, unde illud
 est maxime principium quod est potentissimum. Et ideo huiusmodi
reverentissimum. Tercio cum dicit (26) QUID VERO ostendit
predictis annexam esse gloriam vel celebritatem dicens²² QUID
 VERO, INQUIT subaudi: censes de hoc²² quod modo dicam OBSCURUMNE
 HOC scilicet quod iam concessum est: esse sufficientissimum
 potentissimum et dignissimum ATQUE IGNOBILE CENSES ESSE AN OMNI
CELEBRITATE²³ CLARISSIMUM? et quasi videtur Boecius hesitare de
 responsione exaggerat questionem ut planius yideat quid respondeat
 dicens (28) CONSIDERA VERO o²⁴ Boeci NE QUOD CONCESSUM EST NICHILO
 INDIGERE QUOD POTENTISSIONUM QUOD HONORE DIGNISSIMUM ESSE²⁵ VIDEATUR
 EGERE CLARITUDINE QUAM SIBI PRESTARE NON POSSIT ATQUE OB ID EX

20 habet rationem RPO rationem habet J / 21 reverentur RPO verentur J
 22 dicens quid vero inquit subaudi censes de hoc RPO quid vero
 [ostendit del.] de hoc J / 23 celebritate RPO celeritate J /
 24 o RPO om. J / 25 esse RP est JO /

A

ALIQUA PORTE ABIECTIUS scilicet esse. Et respondit Boecius (31) NON POSSUM QUIN CONFITEAR ECIAM CELEBERRIMUM HOC ESSE UTI EST quasi diceret sic uti est in se celebre: ita oportet quod ego confitear id esse celebre. Concludens ergo Philosophia dicit (33) CONSEQUENS Igitur EST UT CLARITUDINEM FATEAMUR NICHIL DIFFERRE SUPERIORIBUS TRIBUS. Et assenciens Boecius dicit (35) CONSEQUITUR, INQUAM. Claritudo enim dicit claram noticiam cum laude. Claram dico manifestam et diffusam in distantes loco et succedentes tempore. Noticia autem cuiuslibet²⁶ cause relucet in effectu. Ad illud autem quod est potentissimum et primum principium omnia que sunt usquam vel erunt umquam comparantur sicut effectus ad causam. Et ideo necesse est eius noticiam usque et ad omne tempus diffusam esse et hoc cum laude eo quod effectus representent ipsum²⁷ sub ratione alicuius bonitatis et perfeccionis que²⁸ est materia²⁸ laudis. Hoc dico quoad creaturas, quamvis si nulle creature essent censendum esset clarior ex hoc quod sibi maxime notum et maxima complacencia est approbatum. Quarto cum dicit (35) QUID Igitur ostendit idem de gaudio et leticia propter que voluptas queritur. Dicit Igitur NONNE ECIAM HOC QUOD NULLIUS ALIENI EGEAT, QUOD SUIS VIRIBUS CUNCTA POSSIT, QUOD SIT CLARUM

26 cuiuslibet RPO cuiusque J / 27 eum J causam R om. P ipsum O /

28 que est materia P0 que est manifesta materia R que sunt materia J /

ET REVERENDUM CONSTAT ESSE LETISSIONUM ? Et respondit Boecius
 (38) SED, INQUAM, NEC COGITARE QUIDEM POSSUM UNDE HUIC TALI
 OBREPAT ULLUS MEROR ex quo concludit Philosophia (39) QUARE
 NECESSSE EST SIQUIDEM SUPERIORA MANEBUNT CONFITERI PLENUM ESSE
 LETICIE scilicet illud de quo modo dictum est quia ei quod
 sufficientissimum est nullum bonum deest. Unde talis habet
 appetitum²⁹ quietatum in bono adepto. Hoc autem est leticia ^u vel³⁰
 gaudium scilicet quies appetitus³¹ in bono adepto. Ultimo cum
 dicit (41) ATQUI³² illud concludit ex predictis correlati^ue³³ quod
 predicta quinque solum differunt nomine sed sunt idem natura et
 re. Unde dicit ATQUI³⁴ id est certe PER EADEM³⁵ id est per
 premissam deducionem NECESSARIUM³⁶ QUOQUE EST ILLUD scilicet quod
 modo dicam SUFFICIENCIE POTENCIE CLARITUDINIS REVERENCIE IOCUNDITATIS
 NOMINA ESSE DIVERSA QUIDEM, SUBSTANCIAM VERO NULLO MODO DISCREPARE.
 Quod concedens Boecius dicit (45) NECESSSE EST, INQUAM. Patet enim
 per dicta quod omnia ista sunt idem subiecto, quia cui unum inest
 necesse est aliud inesse. Non autem sunt idem subiecto sicut

29 habet appetitum RPO appetitum habet J / 30 ^u vel PD om. R0 et J /
 31 quies appetitus JOD om. R quia est appetitus quietatus GPPe /
 32 atqui RPO atque J / 33 correlati^ue GPPeR quasi correla(tiv)e D
 corelarie J0 / 34 atqui RPO atque J / 35 eadem J0 eadem RP /
 36 necessarium (nccm) J necessariam RPO /

aggregatum ex diversis rebus, quia tunc esset compositum, quod repugnat potentissimo et dignissimo eo quod simpliciora digniora sunt et potentiora compositis. Nota autem quod hoc quod dicit

(43) NOMINA ESSE DIVERSA NON AUTEM SUBSTANCIA non sic intelligendum est quasi³⁷ ista nomina sint synonima. Secundum enim Averroym³⁸ super 12. Metaphysice nomina synonima significant idem omnibus modis quia licet³⁹ significant idem re non tamen secundum eundem conceptum. Cuius racio est quia intellectus noster assuetus sensibus⁴⁰ non potest comprehendere perfectionem rei istius nisi secundum quod invenitur participata in sensibus et quia in sensibus invenitur divisa propter suam imperfectionem ideo format de ea diversos conceptus similes perfectionibus participatis que in sensibus inveniuntur. Et ideo dicit commentator ubi supra loquens de talibus nominibus quod intellectus non intelligit ex eis nomina synonima ita quod proposicio sit secundum nomen non secundum intencionem scilicet quando dico sufficiencia est potencia sed intelligit ea diferencia esse secundum assimilationem scilicet ad ea que sunt in sensibus. Deinde cum dicit (45) HOC Igitur⁴¹ ostendit quomodo homines hoc⁴² quod est⁴² unum re dividunt.

37 quasi J0 quod RP / 38 aueroy J / 39 quia licet (licent O)
JGO h' autem licet R hic autem licet D ista autem nomina non significant idem omnibus modis quia licet PPe / 40 sensibus J0 sensibilibus RP /
41 igitur RPO ergo J / 42 hoc quod est RPO hoc est quod J /

[III p 9]

43

Et tria facit.⁴³ Primo manifestat intentum. Secundo motet dubitacionem ibi⁴⁴ (67) QUID Igitur,⁴⁵ INQUAM. Tercio epilogat que⁴⁶ dicta sunt ibi (74) HABES Igitur.⁴⁷ Primo ergo ostendit quomodo homines id quod est unum re dividunt dicens (45) HOC Igitur⁴⁸ pro autem: non enim concludit sed magis assumit QUOD EST UNUM SIMPLEXQUE NATURA PRAVITAS HUMANA id est pravus error hominum DISPERTIT⁴⁹ scilicet querendo unum sine alio ET DUM CONANTUR ADIPISCI PARTEM REI QUE PARTIBUS CARET omnia enim hec sunt unum simplex ut iam⁵⁰ dictum est⁵⁰ NEC PORCIONEM QUE NULLA⁵¹ EST SEQUITUR NEC IPSAM scilicet rem integrum QUAM MINIME AFFECTAT.

Ut autem hoc planius pateat exemplis querit Boecius dicens⁵²

(49) QUONAM MODO scilicet dividunt ista homines et respondet Philosophia exemplificando per singula et primo de sufficiencia dicens (50) QUI PETIT DIVICIAS, INQUIT scilicet Philosophia FUGA id est propter fugam PENITURIE DE POTENCIA NICHIL LABORAT VILIS OBSCURUSQUE ESSE MAVULT et ita⁵³ nichil curat de dignitate vel gloria MULTAS ECIAM

43 tria facit R circa hoc tria facit O ita facit P i^a facit J /
 44 ibi RPO om. J / 45 igitur RPO ergo J / 46 que RPO qui J /
 47 igitur RPO ergo J / 48 igitur RPO ergo J / 49 dispersit JO
 dispersit RP / 50 iam dictum est PO dixtum est iam R iam dictum J /
 51 nulla RPO n^a J / 52 dicens JO dicit R om. P / 53 et ita RPO
 ita J /

NATURALES VOLUPTATES SIBI SUBTRAHIT scilicet quietis sompni et
 aliorum huiusmodi NE AMITTAT PECCUNIAM QUAM PARAVIT. (53) SED HOC
 MODO NEC SUFFICIENCIA QUIDEM CONTINGIT EI QUEM⁵⁴ VALENCIA id est
 potestas DESERIT QUEM MOLESTIA scilicet sollicitudinis PUNGIT
 QUEM VILITAS ABICIT id est abiectum reddit QUEM OBSCURITAS RECONDIT.
 Secundo exemplificat de potencia dicens (56) QUI VERO SOLUM⁵⁵ POSSE
 DESIDERAT PROFLIGAT id est dispergit: dicitur de pro et fligo -gas
 quod idem est quod destruere dispergere sed non est in usu OPES
 DESPICIT VOLUPTATES HONOREMQUE POTENCIA CARENTEM honorem enim qui
 comitatur⁵⁶ potenciam necesse est quod desideret desiderando
 potenciam GLORIAM QUOQUE NICHILI PENDIT.⁵⁷ (59) SED VIDES QUOQUE
 QUAM MULTA HINC DEFICIENT. (60) FIT⁵⁸ id est contingit ENIM⁵⁸ UT
 ALIQUANDO EGEAT NECESSARIIS UT ANXIETATIBUS MORDEATUR CUMQUE HEC
 NEQUEAT⁵⁹ DEPELLERE, ID⁶⁰ ECCLAM QUOD MAXIME PETEBAT POTENS ESSE
 DESISTAT. Tercio cum dicit (63) SIMILITER RACIONARI dicit eodem
 modo arguendum esse de aliis tribus scilicet honore gloria
 voluptate, unde dicit SIMILITER LICET RACIONARI DE HONORIBUS GLORIA

54 quem PO quam RJ / 55 solum (?)J solum alii manus in mg. /

56 comitatur RP concomitatur JO / 57 nichili pendit RO nichil
 impedit P nichil pendet J / 58 fit id est contingit enim JO fit enim
 id est contingit R fit enim contingit P / 59 nequeat RP nequeant J /
 60 id RP illud J /

VOLUPTATIBUS scilicet sicut de predictis. (64) NAM CUM UNUMQUODQUE HORUM scilicet perfecte acceptum IDEM⁶¹ QUOD CETERA SIT⁶¹ ut⁶² iam declaratum est QUISQUIS⁶³ PETIT ALIQUID HORUM SINE CETERIS NEC ILLUD QUOD DESIDERAT APPREHENDIT. Manifestum est enim quod cum⁶⁴ homo naturaliter desideret beatitudinem ut dictum est supra prosa secunda quod unumquodque istorum desideratur secundum quod spectat ad beatitudinem. Hoc autem est secundum suum perfectum esse secundum quod omnia sunt idem, sed quia homo inquirendo querit unum sine alio nec invenitur unum sine alio nisi in sensibilibus in quibus sunt modo imperfecto et defectivo ideo querunt ista homines secundum quod imperfecta sunt⁶⁵ et deficiencia. Unde cum desiderent⁶⁶ ea secundum suam perfeccionem, patet quod non assequuntur quod desiderant. Deinde cum dicit (67) QUID Igitur, INQUAM⁶⁷ movet dubitacionem: quia⁶⁷ enim iam dictum est quod frustratur homo beatitudine⁶⁸ querendo singulum istorum dubitari potest utrum querendo omnia simul queratur beatitudo. Unde dicit Boecius⁶⁹ QUID Igitur,⁷⁰ INQUAM quasi diceret si non queritur beatitudo

61 idem quod cetera sit RPO idem sit quod cetera J / 62 ut RPO sicut J / 63 est quisquis JO quisque R est si quisque (?) P / 64 cum RPO om. J / 65 imperfecta sunt R sunt imperfecta P imperfecta JO / 66 desiderent RO desiderant P non desiderent J / 67 quia RPO que J / 68 beatitudine JO beatitudinem RP / 69 dicit boecius PO om. R boecius dicit J / 70 igitur PO ergo J om. R /

querendo singulum predictorum QUID ERGO SI QUIS CUNCTA SIMUL
 CUPIAT ADIPISCI, NUMQUID scilicet sic queretur ^u tanta beatitudo ?
 Et respondet Philosophia quod si quis cupit omnia simul, talis
 cupit beatitudinem in ^u universali sed errat in particulari
 querendo ⁷¹ eam in istis ⁷¹ corporalibus bonis in quibus nichil
 tale potest inveniri. Dicit ergo (68) ILLE scilicet qui cupit
 omnia simul (68) SUMMAM QUIDEM BEATITUDINIS VELIT id est ^u vult
 beatitudinem in ^u universali. (69) SED NUM EAM REPERIET IN HIIS
 QUE DEMONSTRAVIMUS NON POSSE CONFERRE ID QUOD POLLICENTUR ? Et ⁷²
 respondet Boecius (71) MINIME, INQUAM. Concludit ergo Philosophia
 ex hoc quod beatitudo in rebus corporalibus inveniri non potest
 dicens (71) IN HIIS Igitur ⁷³ QUE CREDUNTUR PRESTARE SINGULA
 EXPETENDORUM scilicet cuiusmodi sunt bona corporalia BEATITUDO
 NULLO MODO INVESTIGANDA EST. Quod concedens Boecius dicit ⁷⁴ (73)
 FATEOR, INQUAM scilicet ita esse sicut dicas ET HOC DICI NICHIL
 VERIUS POTEST. Deinde cum dicit (74) HABES epilogat que dicta
 sunt de falsa felicitate dicens HABES Igitur, INQUIT, FORMAM FALSE
 FELICITATIS scilicet que ponitur esse in quinque prenominatis ET
 CAUSAS scilicet iam declaratas. Deinde cum dicit (76) DEFLECTE

71 querendo eam in istis PO querendo eam in pertiri querendo eam in
 corporalibus R querendo in istis J / 72 et RPO eciam J /
 73 igitur RO ergo J om. P / 74 dicit RPO om. J /

ex premissis docet considerare que sit vera felicitas et circa
 hoc tria facit. Primo enim docet hominem ex dictis considerare
 formam verae felicitatis. Secundo inducitur Boecius suam
 consideracionem de vera felicitate exprimens ibi (78) ATQUI.
 Tercio inducitur Philosophia congratulando adiungens quod talis
 felicitas in rebus caducis inveniri non potest ibi (86) O TE
 ALUMPNE. Dicit igitur⁷⁵ (76) DEFLECTE NUNC o Boeci INTUITUM
 MENTIS IN ADVERSUM quasi diceret falsam felicitatem invenisti in
 bono particulato et sensibili DEFLECTE NUNC IN ADVERSUM scilicet
 in bonum integrum et intelligibile IBI ENIM STATIM VIDEBIS⁷⁶
 VERAM FELICITATEM QUAM PROMISIMUS. Deinde cum dicit (78) ATQUI
 ostendit se Boecius iam ex doctrina Philosophie⁷⁷ cognoscere quid
 sit vera beatitudo dicens (78) ATQUI id est certe INQUAM HEC
 scilicet vera beatitudo PERSPICUA EST VEL scilicet saltem CECO
 yperbolica loquacio est quasi diceret tam manifesta⁷⁸ est quod
 eciam ceco⁷⁸ si aliquid videre posset pateret EAMQUE scilicet veram
 beatitudinem TU PAULO ANTE MONSTRASTI DUM CONABARIS APERIRE CAUSAS
 FALSE scilicet felicitatis. Et tamquam suam cognitionem de vera
 felicitate exprimens dicit (81) NAM NISI FALLOR EA VERA ET PERFECTA

75 igitur PO ergo RJ / 76 VIDEBIS O VIDEBIS RPJ / 77 philosophie
RPO philosophia J / 78 manifesta est quod eciam ceco R manifesta
 est quod eciam in ceco P manifesta quod eciam ceco JO /

FELICITAS EST QUE SUFFICIENTEM POTENTEM REVERENDUM CELEBREM
 LETUMQUE PERFICIAT⁷⁹ scilicet ita quod omnia simul faciat⁸⁰ et
 perfecte.⁸¹ (82) ATQUE UT COGNOSCAS ME INTERIUS id est plenius
 ADVERTISSE que sit vera felicitas HANC ESSE PLENAM BEATITUDINEM
 COGNOSCO SINE AMBIGUITATE QUE UNUM ISTORUM VERACITER PRESTARE
 POTEST, QUONIAM IDEM SINT⁸² CUNCTA. Significantur dicit VERACITER
 PRESTARE. Sufficiencia enim imperfecta que in corporalibus
 consideratur non est vera sufficiencia sed tantum similitudinaria.
 Sufficiencia autem perfecta includit omnia alia predicta et
 similiter singulum aliorum perfecte acceptum et ideo quod dat unum
 perfecte dat omnia. Sed quod dat omnia facit vere beatum, ut
 patet ex dictis; igitur⁸³ et quod dat unum veraciter et perfecte.
 Deinde cum dicit (86) O TE ALUMPNE congratulatur Philosophia
 Boecio iam veram beatitudinem cognoscenti adiungens ei quod dictum
 est a Boecio scilicet quod in hiis mortalibus rebus nichil est
 quod unum istorum perfecte prestare possit. Unde dicit O
 interieccio exultantis TE ALUMPNE EX HAC OPINIONE FELICEM scilicet
 dico SIQUIDEM, INQUIT scilicet Philosophia HOC ADIECERIS scilicet
 quod modo dicam et quasi preoccupans verba Philosophie⁸⁴ Boecius

79 perficiat RPO proficiat J / 80 simul faciat RP facit simul JOD /
 81 et perfecte RO om. P et perfeccio J / 82 sint P sunt ex sint O
 sunt RJ / 83 igitur P0 ergo J / 84 philosophie philosophie J /

querit quid est adiciendum dicens (87) QUIDNAM ? INQUAM scilicet adiciam. Volens autem Philosophia in hoc adiciendo consensum Boecii habere per modum questionis id proponit dicens (88) PUTASNE ESSE ALIQUID IN HIIS MORTALIBUS CADUCISQUE REBUS QUOD HUIUSMODI STATUM AFFERRE POSSIT ? Et respondet Boecius (90) MINIME, INQUAM, PUTO IDQUE A TE ⁸⁵ o Philosophia ITA OSTENSUM EST scilicet in precedentibus UT NICHIL AMPLIUS DESIDERETUR scilicet de probacione. Concludit ergo Philosophia ex concessis dicens (91) HEC Igitur ⁸⁶ scilicet sufficiencia potencia etc. que in rebus caducis inveniuntur VEL YMAGINES VERI BONI VEL IMPERFECTA BONA VIDENTUR DARE MORTALIBUS VERUM AUTEM ⁸⁷ ATQUE PERFECTUM BONUM CONFERRE NON POSSUNT. Istam conclusionem concedens Boecius dicit (94) ASSENCIOR, INQUAM nota quod assencior est ^u verbum deponens idem significans quod ^u verbum neutrale assencio. Deinde cum dicit (95) QUONIAM AGNOVISTI ^u ostenso que sit ^u vera beatitudo modo incipit ostendere in quo ista ^u vera beatitudo sit ^{ta 88} constituenda et dividitur ^u haec pars in duas. Primo enim ostendit ordinem istius partis ad precedencia. Secundo ⁸⁹ ⁸⁹ prosequitur propositum ibi (99) SED CUM UT IN TIMEO. Dicit ergo primo Philosophia alloquendo Boecium (95) ERGO QUONIAM

85 o RPO scilicet (.s.) J / 86 hec igitur RPO igitur hec J /

87 ^u verum autem RPO ^u verum J / 88 constituenda J0 constituta RP /

89 sed cum ut in R sed in P sed cum in J0 /

AGNOVISTI o Boeci QUE ILLA VERA SIT scilicet beatitudo, QUE VERO BEATITUDINEM MENCIATUR id est se esse beatitudinem mendaciter pretendit NUNC SUPEREST scilicet UT AGNOSCAS UNDE POSSIS HANC VERAM scilicet beatitudinem PETERE. Et Boecius ^uvelut attentionem suam super hoc manifestans respondet (97) ID⁹⁰ QUIDEM, INQUAM, IAM VEHEMENTER id est accenso⁹¹ desiderio EXPECTO. Deinde cum dicit (99) SED CUM UTI IN TIMEO prosequitur propositum suum et circa hoc tria facit. Quia enim hoc facere arduum est primo docet diuinum auxilium ^uinvocandum esse. Secundo proponit ipsam ^uinvocationem metro nono ibi O QUI PERPETUA. Tercio prosequitur propositum prosa decima ibi QUONIAM IGITUR. Dicit igitur (99) SED, INQUAM scilicet Philosophia CUM IN⁹² MINIMIS REBUS QUOQUE DIVINUM PRESIDIUM DEBEAT IMPLORARI UT PLACET PLATONI NOSTRO id est qui nobis et nostris studiis deditus est IN TIMEO id est in libro primo quem intitulavit Tymeo discipulo et quem ^uvice sua inducit de anima mundi disserentem⁹³ cum Socrate et aliis duobus condiscipulis scilicet Critia⁹⁴ et Hermocrate QUID NUNC scilicet in tam arduo negocio CENSES FACIENDUM ? Respondet Boecius (103) INVOCANDUM,⁹⁵ INQUAM scilicet censeo RERUM OMNIUM PATREM scilicet Deum SINE QUO NULLUM EXORDIUM RITE FUNDATUR.

90 id RPO idem J / 91 accenso P attento R atten^{do} J attend^to O /

92 cum in (in in ras. R) RPO cum J / 93 disserentem RPO desserentem J

94 critia RQ tricia P crecia J / 95 invocandum RPO ^uinvocando J /

[III p 9]

Quod approbans Philosophia (105) RECIE TU, INQUIT scilicet censes
 AC SIMUL id est sine intervallo ITA MODULATA EST id est invocationem
 Dei modulacione metrica proposuit.

[III m 9]

O QUI PERPETUA metrum nonum quod dicitur Homericum ab Homero
 inventore vel pocius frequentatore quia ante Homerum scripsit
 Moyses canticum Deuteronomii¹ hoc metro secundum quod dicit
 Iosephus, licet Ieronymus in epistula ad Marcellam de ebraicis
 elementis dicat illud scriptum tetrametro iambico. Heroicum
 dicitur a materia, quia gesta heroum, id est illustrium virorum,
 huiusmodi metro describi consueverunt. Dactilicum dicitur a pede
 predominante quem semper requirit in loco quinto. Exametrum²
 dicitur a numero pedum. Constat enim sex pedibus. De hoc plus
 dictum est libro primo metro primo. In hoc autem metro invocat
 Philosophia divinum auxilium ad ostendendum ubi sit vera beatitudo
 et quomodo ad ipsam perveniatur. Huic³ autem invocationi³
 incorporat sentenciam Platonis in secundo Timei de produccione
 mundi et creacione animarum et ideo maiori indiget exposicione
 eo quod Plato philosophiam suam obscure tradebat utens locucionibus

1 deuteronomii Odeuteronomii P deuternomii J deuter" R /

1a Iosephus . . . consueverunt OJRD Iosephus heroicum dicitur a
 materia quia gesta heroum id est illustrium virorum
 huiusmodi metro describi consueverunt licet Ieronymus in epistula
 ad Marcellam de ebraicis elementis dicat illud scriptum tetranetro
 iambico PPeG / 2 exametrum JR exametro PO / 3 huic autem
 invocationi JRO hec autem invocatione P /